

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1841

z dnia 5 października 2016 r.

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas 21. konferencji stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), która odbyła się w Paryżu w dniach od dnia 30 listopada do dnia 12 grudnia 2015 r., przyjęto tekst porozumienia dotyczącego wzmocnienia światowej reakcji na zagrożenie związane ze zmianą klimatu.
- (2) Porozumienie paryskie zostało podpisane w dniu 22 kwietnia 2016 r. zgodnie z decyzją Rady (UE) 2016/590 ⁽²⁾.
- (3) Porozumienie paryskie wejdzie w życie trzydziestego dnia od daty złożenia instrumentów jego ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia przez co najmniej 55 stron konwencji UNFCCC, odpowiadających szacunkowo przynajmniej za 55 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych. Stronami konwencji UNFCCC są zarówno Unia, jak i jej państwa członkowskie. Rada Europejska w swych konkluzjach z dnia 18 marca 2016 r. podkreśliła, że Unia i jej państwa członkowskie powinny ratyfikować porozumienie paryskie możliwie szybko i terminowo, aby być stronami od momentu jego wejścia w życie.
- (4) Porozumienie paryskie zastępuje podejście przyjęte w 1997 r. na mocy protokołu z Kioto.
- (5) Porozumienie paryskie określa między innymi cel długoterminowy zgodny z dążeniem do utrzymania światowego wzrostu temperatury znacznie poniżej 2 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej oraz do kontynuowania wysiłków na rzecz zatrzymania tego wzrostu na poziomie 1,5 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej. Aby osiągnąć ten cel, strony będą przygotowywać, zgłaszać i utrzymywać kolejne ustalone na szczeblu krajowym wkłady.
- (6) Na mocy porozumienia paryskiego od 2023 r. strony mają przeprowadzać, co pięć lat, globalne podsumowanie emisji w oparciu o najnowszy stan badań i realizacji porozumienia, w którym to podsumowaniu będą odnotowywane postępy i rozważane ograniczenia emisji, przeprowadzone dostosowania i udzielone wsparcie w tym zakresie; każdy kolejny wkład danej strony ma stanowić postęp w stosunku do jej dotychczasowego wkładu i odzwierciedlać jej najwyższe ambicje.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 4 października 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/590 z dnia 11 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 1).

- (7) Wiążący cel polegający na osiągnięciu co najmniej 40 % redukcji do 2030 r. własnych emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce w porównaniu z 1990 r. został zatwierdzony w konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 23 i dnia 24 października 2014 r. w sprawie ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030. W dniu 6 marca 2015 r. Rada przyjęła tak określony wkład Unii i jej państw członkowskich jako ich zaplanowany, ustalony na szczelbu krajowym wkład; został on przedłożony Sekretariatowi UNFCCC.
- (8) W komunikacie towarzyszącym wnioskowi dotyczącemu podpisania przez Unię porozumienia klimatycznego z Paryża Komisja podkreśla fakt, że globalne przejście na czystą energię wymaga zmian w działalności inwestycyjnej oraz wprowadzenia zachęt we wszystkich obszarach polityki. Stworzenie stabilnej unii energetycznej w celu zapewnienia bezpiecznej, zrównoważonej i konkurencyjnej energii po przystępnych cenach dla obywateli Unii jest priorytetem Unii. Osiągnięcie tego celu wymaga kontynuowania ambitnych działań na rzecz klimatu oraz postępów w innych aspektach unii energetycznej.
- (9) Rada potwierdziła w swoich konkluzjach z dnia 18 września 2015 r., że Unia i jej państwa członkowskie zamierzają działać wspólnie w ramach porozumienia paryskiego i z aprobatą przyjęła wyrażony przez Norwegię i Islandię zamiar uczestniczenia w tym wspólnym działaniu.
- (10) Wspólne działanie Unii i jej państw członkowskich zostanie uzgodnione w odpowiednim czasie i objęmie odpowiednie poziomy emisji przyznane Unii oraz jej państwom członkowskim.
- (11) Art. 4 ust. 16 porozumienia paryskiego zobowiązuje do zgłoszenia sekretariatowi w odpowiednim terminie tego wspólnego działania, w tym poziomów emisji przydzielonych każdej ze stron.
- (12) Porozumienie paryskie jest zgodne z celami środowiskowymi Unii, o których mowa w art. 191 Traktatu, to jest z celami zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego; ochrony zdrowia ludzkiego; oraz promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska naturalnego, w szczególności przeciwdziałania zmianie klimatu.
- (13) Porozumienie paryskie oraz deklaracja kompetencji powinny zatem zostać zatwierdzone w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii porozumienie paryskie przyjęte w dniu 12 grudnia 2015 r. na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

Tekst porozumienia paryskiego jest dołączony do niniejszej decyzji.

Deklaracja kompetencji dołączona do niniejszej decyzji zostaje również zatwierdzona w imieniu Unii.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby umocowane do złożenia, w imieniu Unii, instrumentu ratyfikacji u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, zgodnie z art. 20 ust. 1 porozumienia paryskiego, wraz z deklaracją kompetencji.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie dążą do podjęcia niezbędnych działań w celu złożenia dokumentów ratyfikacyjnych równocześnie z Unią lub najszybciej jak to możliwe wkrótce po niej.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o swoich decyzjach dotyczących ratyfikacji porozumienia paryskiego lub, zależnie od okoliczności, o prawdopodobnym terminie zakończenia wymaganych procedur.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 października 2016 r.

W imieniu Rady
M. LAJČÁK
Przewodniczący
